

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v právní věci navrhovatele Florimex Praha, spol. s.r.o., se sídlem Praha 8, Přádova 10, zast. JUDr. Milošem Jestřábem, komerčním právníkem, kancelář Dobropolská 20, 102 00 Praha 10, proti odpůrci Florimex-import a export květin, s.r.o., Čelákovice, Družstevní 1062, zast. JUDr. Pavlem Čížkovským, advokátem, kancelář Václavské nám. 18, Praha 1, o návrhu na předběžné opatření, o odvolání odpůrce proti usnesení Krajského obchodního soudu v Praze č.j. Nc 1032/93-9 z 12.3.1993

t a k t o :

Usnesení Krajského obchodního soudu v Praze č.j. Nc 1032/93-9 z 12.3.1993 se mění a zní:

Návrh ze dne 3.3.1993 na nařízení předběžného opatření se zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský obchodní soud v Praze svým usnesením č.j. Nc 1032/93-9 z 12.3.1993 nařídil předběžné opatření, jímž odpůrci uložil povinnost zdržet se při své obchodní činnosti používání názvu "Florimex" ve svém obchodním jménu, navrhovateli uložil, aby nejpozději do 30.4.1993 podal soudu návrh na zahájení řízení proti odpůrci na ochranu obchodního jména a ochranné známky "Florimex" před neoprávněným používáním.

V odůvodnění usnesení soud I. stupně uvedl, že z výpisů z obchodního rejstříku Obvodního soudu pro Prahu 1 je zřejmé, že jak navrhovatel, tak i odpůrce jsou společnostmi s ručením omezeným, předmět jejich podnikání je shodný, přitom dovětek "import a export květin" u odpůrce není nikterak odlišujícím znakem s ohledem na tu skutečnost, že import a export řezaných květin patří podle výpisu z obchodního rejstříku k předmětu podnikání navrhovatele. Rozdílné je pouze datum zápisu - navrhovatel byl rejstříkovým soudem zapsán 21. listopadu 1991, zatímco odpůrce až 25. února 1992. Z dopisu navrhovatele ze dne 27.dubna 1992 bylo zjištěno, že navrhovatel tímto upozornil odpůrce na shodu názvů obou společností. Z dopisu odpůrce ze dne 4.května 1992, který byl odpovědí na dopis navrhovatele ze dne 27. dubna 1992 bylo zjištěno, že odpůrce, pokud jde o používání obchodního jména, nemíní toto změnit, ohledně ochranné známky "Florimex" pak odpůrce navrhoval další jedná

3 Cmo 234/93-15

ní. Za tohoto stavu, kdy současně vedle sebe podnikají dvě obchodní společnosti se shodným názvem a téměř stejným předmětem podnikání, z nichž jedna má sídlo v Praze a druhá ve Středočeském kraji, soud I. stupně dospěl k závěru, že naléhavost potřeby upravit zatímně poměry účastníků je dána, a proto s ohledem na tu skutečnost, že navrhovatel byl do obchodního rejstříku zapsán dříve, vyhověl jeho návrhu a vydal předběžné opatření, kterým odpůrci uložil zdržet se používání názvu "Florimex" ve svém obchodním jménu. Soud zároveň uložil navrhovateli, aby nejpozději do 30. dubna 1993 podal k soudu návrh na zahájení řízení proti odpůrci na ochranu obchodního jména a ochranné známky "Florimex" proti neoprávněnému užívání.

Odpůrce ve svém včasném odvolání z 25.3.1993, doplněném podáním z 15.4.1993 navrhl změnu napadeného usnesení tak, že návrh na předběžné opatření se zamítá. Podle názoru odvolatele je to navrhovatel, kdo užívá své obchodní jméno neoprávněně. Vyplývá to ze skutečnosti, že jeden ze společníků odpůrce, Ing. Petr Hora, podnikal podle povolení Okresního úřadu Praha - východ ze dne 8.1.1991 pod obchodním názvem FLORIMEX -V.O.S.A., provozoval přitom obchod s květinami a zahradnickými potřebami. Jestliže tedy dne 21.11.1991 byl do obchodního rejstříku zapsán navrhovatel se stejným předmětem podnikání a obchodním jménem, které se zřetelně nelišilo od obch. jména, pod nímž podnikal a podniká Ing. P. Hora, šlo o zápis protiprávní. Ing. P. Hora poté - jak uvádí odvolatel - uzavřel společenskou smlouvu o založení s.r.o. Florimex - import a export květin, Čelákovice, vložil do této společnosti i oprávnění používat obchodní jméno Florimex. Za této situace je zřejmé, jak dále uvedl odvolatel, že právo navrhovatele domáha se ochrany obchodního jména vydáním předběžného opatření, nelze považovat v žádném případě za osvědčené natolik, aby na jeho základě bylo možno předběžné opatření vydat. Nelze opomenout, že předběžné opatření navodilo stav, který by v podstatě nahradil rozhodnutí ve věci samé.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně ve smyslu ustanovení § 212 o.s.ř. a podle ustanovení § 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř. a dospěl k následujícím závěrům:

Svým návrhem na nařízení předběžného opatření před zahájením řízení podle § 74 a násl. o.s.ř. navrhovatel žádal, aby soud odpůrci přikázal zdržet se při své obchodní činnosti užívání názvu "Florimex" ve svém obchodním jménu. Takto navržené předběžné opatření se však vymyká z rámce zákonných podmínek pro nařízení předběžného opatření.

Podle ust. § 74 a násl. o.s.ř. může soud využít prostředku předběžného opatření, je-li třeba, aby zatímně byly upraveny poměry účastníků. Je nepochybné, že tohoto prostředku soud

může využít v těch případech, kdy hrozí nebezpečí z prodlení (tedy úprava poměrů účastníků pro dobu než bude rozhodnuto ve věci musí být naléhavá,) zejm. k zamezení vzniku škody či jiné újmy, popř. k jejímu rozšiřování. Zda jde o takový případ přenechává zákon k úvaze soudu. Pokud se však soud rozhodne použít uvedeného prostředku, musí mít rozhodné skutečnosti osvědčeny. K charakteru předběžného opatření tedy náleží m.j. i jeho dočasnost, zásah do práv předběžným opatřením dotčeného účastníka musí být přiměřený navrhovatelem prokazovanému porušení jeho práv a právem chráněných zájmů, stejně tak musí být přiměřená i event. újma, vzniklá z předběžného opatření dotčenému účastníkovi. V úvahu musí soud při rozhodování o předběžném opatření vzít i možnost uvedení poměrů účastníků ve stav, který tu byl před vydáním předběžného opatření.

Navržené a soudem prvního stupně nařízené předběžné opatření spočívá v zákazu užívat obchodní jméno. Podle ust. § 8 obch. zákoníku je však odpůrce nejen oprávněn ale i povinen činit právní úkony pod svým obchodním jménem, které podle § 28 obch. zákoníku má zapsáno v obchodním rejstříku v souladu s rozhodnutím přísl. rejstříkového soudu o zápisu společnosti. Ve svém důsledku odvoláním napadené předběžné usnesení znamená faktické ukončení činnosti společnosti, ev. nutnost přijmout jiné obchodní jméno pro další podnikání. Uvedené důsledky nejsou v souladu s charakterem předběžného opatření a jeho podmínkami podle přísl. ust. o.s.ř., tak jak byly uvedeny výše, uváděný zásah do práva účastníka užívat své zapsané obchodní jméno je třeba vyhradit pro rozhodnutí ve věci samé.

Odvolací soud z uvedených důvodů proto podle § 220 o.s.ř. změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že návrh na nařízení předběžného opatření zamítl.

Zaplacený soudní poplatek Kčs 3.000,- bude navrhovateli vrácen prostřednictvím soudu prvního stupně podle § 10 odst. 1 zák. č. 549/1991 Sb. ve znění zák. č. 271/1992 Sb., neboť návrh na předběžné opatření před zahájením řízení nepodléhá poplatkové povinnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

V Praze dne 9.8.1993

JUDr. Jiří M a c e k
předseda senátu

